

Ako počúvať Boží hlas

A. Gene Veal

"Počúvaj tak, ako sa má počúvať" C. H. Spurgeon

"Ak zostanete vo mne, a moje slová ak zostanú vo vás, vtedy si proste, čokoľvek chcete, a stane sa vám" (Ján 15:7).

Dobre si všimni, že musíme počúvať Ježiša, keď hovorí, ak očakávame, že nás On bude počúvať, keď my budeme hovoriť. Ak nemáme uši pre Krista, On nebude mať uši pre nás. Podľa toho, ako my počúvame, tak budeme aj my počúvaní.

A čo viac, čo sme počuli, musí zotrvať, musí to žiť v nás a musí to zostať v našom charaktere ako sila a moc. Musíme prijať pravdy, ktoré Ježiš učil, príkazy, ktoré vydal a činnosť Svätého Ducha v nás; alebo nebudeme mať pri Tróne milosti žiadnu moc.

Predpokladajme, že sme prijali slová nášho PÁNA a zostávajú v nás - aká neobmedzená oblasť privilégií je nám tak sprístupnená! V modlitbe máme mať svoju vôľu, pretože my už sme poddali svoju vôľu PÁNOVEJ vláde. Takto sú cvičení Eliášovia, aby narábali s kľúčami nebies a zamykali alebo odomykali oblaky. Jeden taký človek má cenu tisíciky bežných kresťanov.

Túžime pokorne byť prímluvcami za cirkev a svet a ako Luther byť schopní mať, čo si želáme od PÁNA? Potom musíme nakloniť svoje uši k hlasu Milovaného, uchovávať Jeho slová, a pozorne ich poslúchať. On má potrebu **"starostlivo počúvať"**, kto by sa účinne modlil.

C. H. Spurgeon,
The Cheque-Book of the Bank of Faith

Počúvanie Boha

Nezveličujem, keď hovorím, že mnohí kresťania sú ohrození predstavou, že Boh k nám hovorí

tu a teraz. Prečo to je? Myslia si, že Boha bezpečne zasunuli do svojej teológie a veria, že oni držia kľúč k poznávaniu Boha v ich učení a vyvádza ich z rovnováhy, keď počujú správy o tom, že Boh hovorí k ľuďom, ktorých poznajú v práci, v cirkvi alebo priamo v susedstve. Pohodne sa učia o Božej existencii a o Jeho vlastnostiach, ale ukážte mi kdekoľvek teologický seminár s vyučovacou hodinou, kde sa študenti učia, ako počúvať Boha hovoriť. Nebola by takáto vyučovacia hodina kontroverzná? Odporcovia by proti takejto subjektivite zúrili. Takže, žiadne takéto hodiny nie sú v ponuke. Toto vypustenie ovplyvňuje kázne a vyučovanie v našich zboroch; má za následok vnímanie, že Boh je "tam niekde hore", nie tu s nami teraz.

Pre Boha je normálne hovoriť k Jeho ľuďom. Keď máš problém; je pre teba normálne očakávať od Boha, že ti pošle svojich poslov, aby ti pomohli. On ťa podporuje. Pre Boha je normálne potešovať tvoje srdce a hovoriť k tebe tak jednoznačne, že môžeš stáť uprostred skúšky a trápenia a smelo prehlasovať, čo ti Boh dáva, aby si povedal, alebo robiť, čo ťa on zmocňuje, aby si robil. Toto dosvedčuje celé Písmo. Pomysli na Eliáša, Dávida, Nátana, Ezdráša, Jeremiáša, Hozeáša, Izaiáša ... Pomysli na to, ako Boh zariadil, aby sa Filip náhodne stretol s Etiópskym eunúchom. Pomysli na Priscillu a Akvilu, ktorí Apollovi hlbšie objasnili Božiu cestu. Pomysli na Jána v exile na ostrove Patmos. Boh hovorí ku svojim ľuďom a cez svojich ľudí .

Niektorí ľudia, sa obávajú otvoriť sa duchovnej vláde; samotná zmienka slov ako meditácia a naladenie sa na neviditeľné ich znepokojí. Biblia má naozaj veľa čo povedať komukoľvek, kto sa bojí zlého. Strach by nemal motivovať to, čo robíš alebo nerobíš. Kedykoľvek, keď k ľuďom v Biblii pristupuje anjel, najprv im vždy musí povedať, aby sa nebáli. Je prirodzené mať strach z nadprirodzeného. Ale v nás prebýva Svätý Duch; On už je na palube. Ako s Ním máme mať spoločenstvo?

KOHO počúvame?

Ak máme priateľa, ktorý je historik študujúci Georgea Washingtona, môžu nás veľmi zaujímať fakty, ktoré on o jednom z našich zakladajúcich otcov odhalil, ale ak ten istý priateľ príde k nám a povie: "kým som dnes ráno hovoril s Georgeom," okamžite by nás zaujal. George Washington je mŕtvy. Ježiš je živý.

Boh – pôvodný komunikátor

V Biblii sú dve základné pravdy, ktoré nie sú nikdy vysvetlené. Sú vždy predpokladom. Prvou je večná Božia existencia; druhou je fakt, že Boh hovorí . Cez celú Bibliu sa tiahne nepretržitá reťaz komunikácie medzi Bohom a Jeho ľuďmi, ale nikdy sa o tom nediskutuje, ani sa to nedokazuje, jednoducho to tak je. Všetko, čo existuje povstalo z lona ničoho a z Božieho hlasu. Na konci stvorenia Boh stvoril človeka na svoj obraz. Čokoľvek iné to znamená, ale znamená to tiež, že Boh uschopnil človeka hovoriť a Boh sa na úplnom začiatku predstavil ako Stvoriteľ hlasu, Komunikátor. On, pôvodný komunikátor, sa vystiera k menšiemu komunikátorovi – k človeku.

Zastaviš sa niekedy a pýtaš sa sám seba: "Kto som?" Väčšina ľudí kladie otázky v súvislosti s existenciou; ale iba zopár sa diví, že majú prostriedky, aby sa na to mohli pýtať: reč. Vráť sa k udalostiam v záhrade Eden a pochop, že pre toto sme boli stvorení: aby sme komunikovali s Bohom. Keď Boh stvoril človeka, prvá vec, ktorú robili bola, že sa rozprávali; viedli spolu rozhovor. Potom, ako človek zhrešil, keď Boh prišiel k Adamovi a Eve, ešte stále rozumeli, čo

On povedal a ešte stále mu boli schopní odpovedať. Dokonca aj keď prišlo k pádu, tento aspekt vzťahu medzi Bohom a človekom zotrval. V celej Biblii, tí, ku ktorým Boh hovoril, podávajú dôkaz nie iba o nejakom pasívnom pociťovaní, ale o reakcii. Niekedy je ich odpoveďou radosť. Niekedy je to hnev. Keď Boh hovoril s Mojžišom, stretol sa s odporom. On je skutočný, my sme skutoční. Akokoľvek sa na to pozrieš, Biblia nepopisuje ľudí zakúšajúcich číre éterické myšlienky; čo sa tu deje, je praktická, autentická komunikácia medzi Stvoriteľom a stvorením.

Veľa oznámeného

Tak teda, čo Boh povedal? Máme zachované veľa z toho, čo Boh povedal Adamovi a Eve a ich potomkom; mnohé z Jeho presných slov sú pre nás zapísané, ale veľa z toho, čo Boh ľuďom oznámil, v Písme nie je citované. V Genesis sa hovorí, že Enoch chodil s Bohom. Spomínaš si, že Enoch mal dieťa, ktorému dal meno Matuzalem? To meno naznačuje, že sa Boh hovoril s Enochom, keď chodili spolu, pretože Matuzalem znamená: "príde to, keď on bude mŕtvy." To meno poukazovalo na fakt, že keď Matuzalem zomrie, príde potopa. Takže Boh musel toho Enochovi oznámiť dosť, keď dal Enoch svojmu synovi také meno. A Matuzalem, ktorý žil najdlhší život zo všetkých ľudí, aký bol zaznamenaný, určite zomrel tesne predtým, ako prišla potopa.

Už si niekedy premýšľal o tom, ako Noach dostal plány pre archu? Boh mu nejakým spôsobom dal plány. Tak teda, to je komunikácia: prijať presné rozmery plavidla, aké nebolo ešte nikdy predtým postavené, ktoré bude schopné vydržať rozsah potopy popísanej v Biblii. To je úžasné!

Je metóda prenosu mystická?

Abrahám nebol mystický. Títo ľudia, ku ktorým Boh v Písme hovorí, nechodia okolo vytrhnutí zo svojho prostredia. Sú to iba obyčajní ľudia. Biblia je praktická; hovorí k nám tam, kde žijeme. Abrahám bol obchodník, veľmi úspešný kočovný farmár. Sťahoval sa po obvyklých obchodných cestách Stredného východu. Avšak Boh si vybral Abraháma spomedzi všetkých ľudí v tých časoch, aby s ním hovoril; prvýkrát s ním hovoril ešte v Úri Chaldejov. Boh mu povedal, že ho povedie do inej zeme; povedal mu, že bude mať dieťa; povedal mu, že cez tohto potomka budú požehnané všetky čelade zeme. Abrahám si okolo tohto vnútorného Božieho hlasu usporiadal svoj život. Boh vstúpil s Abrahámom do zmluvy. Nemôžeš vstúpiť do zmluvy s ideou alebo s myšlienkou. Do zmluvy vstupuješ s osobou.

Jakob je poslednou osobou, ktorú by si klasifikoval ako mystika. Kúpil by si si od neho ojazdené auto? Nie Jakob, podvodník, klamár. Ale Jakob bol človekom s túžbou po Bohu vo svojom srdci, ktorá by nebola potlačená. Keď Boh prišiel k Jakobovi prvýkrát v sne, Jakob s Ním zápasil. Jakobov rozvláčný život sa zamerával na hovoriaci Boží hlas.

Boh hovoril v snoch s Jakobovým synom Jozefom. Čo by si urobil ty, ak by tvoj šesťnásťročný syn prišiel k raňajkám a povedal: Mal som túto noc sen a vy všetci ste sa mi klaňali. Toto sa stalo v Jakobovej rodine; Boh hovoril s týmto šesťnásťročným chlapcom cez sny a v takejto komunikácii po celý Jozefov život, takže keď sa postavil pred faraóna, faraón s chválou povedal: "niet takéhoto muža, v ktorom prebýva Boží Duch." Jozef mal ucho pre počúvanie Božieho hlasu.

Mojžiš, princ, hľadajúci Boha, sa dopustil vraždy a utiekol na Sinajskú púšť. Tam ako Mojžiš –

pastier viedol život, ktorý sa zdal byť premárneným životom v pustatine, kým k nemu nezaznel Boží hlas. Boh s Mojžišom jednal priamo pri práci. Boh k Mojžišovi hovoril z horiaceho kra. To, čo sa stalo Mojžišovi mohlo byť podobné, akoby si vysával svoj dom a zrazu by tvoj vysávač priamo pred tebou vzbíkol. Plamene na tvojej dlážke, ktoré sa však nerozširujú, a z ich stredu prichádza Boží hlas. S Božím hlasom, ktorý Mojžiša viedol, boli poslané Egyptské rany. Keď Ti Boh dáva pokyny, očakáva, že budeš dávať pozor. Mojžiš musel mať úplnú dôveru v Boha, aby sa postavil pred faraóna a povedal mu, že prichádzajú žaby. Mal by si radšej naisto vedieť, čo Boh hovorí, kým by si niečo také tvrdil.

Spomínaš si na malého Samuela? V čase, keď bol Samuel dieťaťom, v krajine nebolo slova od Boha. Kňaz Éli bol starý odpadlík, unavený stavec, ktorý dovolil, aby sa jeho deti vymkli spod kontroly. Svätostánok bol znesvätený; to, čo sa tam dialo, bolo viac podobné mafiánskemu gangu ako kňazom. Potom Samuelova matka odovzdala Samuela do chrámu, aby slúžil PÁNOVI. A jednej noci, keď zaspával, počul niekoho, ako ho volá po mene. Vyskočil a utekal k veľkňazovi a spýtal sa: volal si ma? Ten unavený stavec, odpadlík, si pamätal niečo o tom, ako Boh hovorí. Povedal Samuelovi: chod späť a keď budeš znovu počuť ten hlas, povedz: "Hovor, Pane, tvoj služobník počúva." A takto Samuel začal fantastickú kariéru počúvania Božieho hlasu a stal sa v tých hrozných dňoch navigátorom pre Izraelský národ. V Samuelovi 9 sa hovorí, že Boh šepkal do Samuelovho ucha. Keď Samuel dospel, Boh šepkal a Samuel Ho počul.

Židom 1:1-4 Kým za dávna mnoho ráz a mnohým spôsobom hovorieval Boh otcom v prorokoch, za týchto posledných dní nám hovoril v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého, skrze ktorého učinil aj veky, ktorý súc odbleskom jeho slávy a obrazom jeho podstaty a nesúc všetko slovom svojej moci a učiniac si skrze samého seba očistenie od našich hriechov, posadil sa po pravici Veličenstva na výsostiach stanúc sa o toľko výtečnejším od anjelov, o koľko znamenitejšie meno zdedil než oni.

Ján Krstiteľ, ako mesačný svit, pripravil cestu pre Ježiša, Úsvit. Ježiš vyšiel na obzor ako východ slnka. Pred Ním prišli proroci a sčasti oznamovali Božie poslanstvo Jeho ľudu. Boh cez nich hovoril, takže ľudia vedeli, že majú očakávať svojho Mesiáša. Ale keď prišiel Ježiš, nebolo to, že by mal nakoniec On celé poslanstvo, ktoré proroci sčasti prorokovali. ON BOL tým celým poslanstvom. ON JE to úplné slovo od Boha.

Ako oni vedeli, že k nim Boh hovorí?

Ježiš povedal, že Jeho ovce poznajú Jeho hlas. Prví kresťania vtrhli do sveta oznamujúc, že úplné Slovo od Boha bolo dané v Ježišovi Kristovi. Žili s Ním vo fungujúcej komunikácii. Ježiš bol živý medzi nimi, v nich, hovoril k nim. Svojím Duchom ich viedol a usmerňoval v podpore Jeho kráľovstva. Zober si Ananiáša v Damašku. PÁN Ananiášovi povedal: choď do Júdovho domu na Priamej ulici a tam nájdeš Saula z Tarzu. V tom príbehu nenájdeš, že by bol Ananiáš udivený, že k nemu PÁN hovoril. Ježiš je živý; čo iné by mal očakávať? Ale on bol udivený tým, čo PÁN povedal. Bol to obsah toho, čo povedal, čo Ananiáša šokoval, nie to, že Ho počul. Cez Ananiášovu poslušnosť sa Saul dozvedel, čo má pre neho Boh prichystané a cez Pavlovu reakciu je nám daná olovnica na porovnávanie toho, čo veríme, že nám PÁN hovorí.

Potom máme incident, keď Boh zjavil Petrovi niečo takmer nepredstaviteľné. Peter bol dobrý

ortodoxný Žid; učili ho, že by sa nemal stýkať s pohanmi. Boh prišiel, kým sa Peter vo Svätom Duchu modlil, a cez kombináciu videnia a priamej komunikácie povedal Petrovi, aby šiel do domu pohana. PÁNOV hlas odplavil všetky Petrove predsudky a popohlnal ho do Kornéliovho domu.

Kniha Skutkov je preplnená udalosťami, kedy Boh dával pokyny svojim ľuďom. Na rozhodujúcom zhromaždení v Jeruzaleme, po mnohých diskusiách, Svätý Duch priviedol starších a diakonov k zmiernu a je to zapísané v ich cirkevnom zápise. Cirkev v Jeruzaleme napísala "**bratom , ktorí sú z pohanov**" toto: "**lebo sa videlo Svätému Duchu i nám za dobré neuvažovať na vás viacej nijakého bremena, okrem tohoto nevyhnutne potrebného ...**" Pretože On bol medzi nimi prítomný, urobili rozhodnutie, ktoré ovplyvnilo historický kurz pre kresťanskú cirkev. Svätý Duch bol predsedom ich rady. Takto oni fungovali, ja to iba konštatujem.

Ako sa to dialo?

Keď Boh hovorí, vieš to vo svojom duchu, lebo On hovorí v tvojom duchu. Ty to nemôžeš vypošobiť, aby sa to stalo; Boh to robí. Boh je iniciátorom.

Neexistujú žiadne formálne automatické prostriedky, ktorými Boh hovorí ku každému človeku. Dokonca aj pri skúmaní Biblických opisov, ktoré máme, nachádzame podivnú rozmanitosť metód. Boh hovoril cez anjelov, kriky, oslov, manželov, rúna, hrmenie, manželky, prorokov, vetry, pergameny, videnia, sny a cez záhadného kňaza, ktorý sa volal Melchisedech. Jeho hlas je popísaný aj ako tichý, jemný šepot, aj ako hukot mnohých vôd. Je zaujímavé sa pozrieť na každé stretnutie medzi Bohom a človekom, ku ktorému Boh hovorí a všímať si, že asi jedinou podobnosťou v týchto prípadoch je, že každý človek vedel, že k nemu hovorí Boh a počul Ho. Väčšina prorockých kníh začína so záhadnou frázou, **Slovo Hospodinovo sa stalo** Často nám to hovorí, kde sa to stalo, v ktorom roku, komu sa to stalo, ale nehovorí nám to, ako sa to stalo. Je to skoro ako keby to bolo nevyslovené porozumenie, že **spôsob, ako my osobne počujeme Boha, nie je potrebné opisovať**. Spôsob, akým On k nám hovorí, nie je to, na čo Boh chce aby sme reagovali; záleží na tom, čo On hovorí.

Kedy On hovorí?

Keď si ponorený do Jeho Slova a do vedomia Jeho a očakávaš na neho, On sa ti dáva poznať. Hovorím o Jeho prítomnosti; nie iba o nejakej emocionálnej skúsenosti, ktorá poukazuje, že On je nablízku, ale na neho samotného, dávajúceho poznať svoju prítomnosť. Keď v ňom prebývame, On prichádza a dáva poznať Svoju prítomnosť. Najprv si uvedomíme Božiu zvrchovanosť. Potom, keď už sme pripravení Ho počuť v pokore, prichádza k nám osobne. Hovorí svoje Slovo múdrosti, usmernenia, potešenia, uistenia, posilnenia. Rozpoznávame, že všetko, čo potrebujeme, prichádza od Neho, nie od nás alebo od akéhokoľvek iného zdroja. On dokazuje, že je s nami. Jeho prítomnosť hovorí k nášmu duchu práve tak, ako to robila po Jeho vzkriesení. Hoci oni vedeli, že odišiel, vedeli tiež, že On je tam. .

Ako máme počúvať, aby On hovoril?

Musíme mať postoj detskej otvorenosti. Spomínaš si na malého Samuela?

Aby sme mali funkčný vzťah so živým Bohom, musíme rozvíjať návyk stíšenia. Nemôžeme

Boha počuť hovoriť, keď je v nás hrmot hluku. On nehovorí k nášmu telu a citom. Musíme sa naučiť byť stíšení a uvedomiť si, že On je Boh. Ježiš povedal: vojdí do svojej komôrky a zavri dvere. V tvojom vnútri je komôrka, kde môžeš zavrieť dvere, kým život okolo teba ide ďalej. A toľkokrát, keď tie dvere zavrieš, dostávaš usmernenie ako postupovať uprostred toho, čo sa deje. Musíš praktizovať byť v prítomnosti Boha. Je veľmi malou útechou vedieť, že Boh je prítomný všade, ak nie si v Jeho prítomnosti tam, kde sa nachádzaš. To je stíšenie. Máme na neho očakávať, uctievať Ho, uvedomovať si, že je to On, koho chceme, nie Jeho požehnanie. Je to On, koho chceme, nie tá skúsenosť, že On hovorí.

Ako rozlišujeme rozdiel medzi našimi vlastnými myšlienkami a Jeho hlasom? Keď sme ticho, prichádza veľa myšlienok; ale našou úlohou je uprostred týchto myšlienok počúvať Jeho. Je to ako vyladovanie rádia na určitú frekvenciu, musíš ignorovať množstvo stabilných a cudzích hlasov, ktoré prichádzajú a sústrediť sa na ten hlas, ktorý hľadáš. On hovorí, my iba nie vždy počúvame. V práci si lámeš hlavu nad problémom a potom príde On a ty vieš odpoveď. Ty to vieš iba preto, lebo ti to On povedal. On ti dáva múdrosť nad tvoju vlastnú múdrosť. Niekedy sa zmietaš v depresii, zdá sa, že niet cesty von, ale On je tam. Práve tak, ako bol s Pavlom. A povie slovo a zrazu na teba prejde pokoj, ktorý prevyšuje každý rozum. Nič sa v твоjich okolnostiach nezmenilo, ale ty máš teraz nad nimi Božiu perspektívu, učíš sa ako Pavol byť spokojný v akomkoľvek rozpoložení, v ktorom sa nachádzaš.

Ako vyladujeme?

Ak máme Boha jasne počuť, musíme žiť v návyku meditácie nad Jeho slovom. Musíme sa ponoriť do Písma, založiť svoje zmyšľanie na Jeho slove, plniť sa ním; nechať Jeho živú vodu, aby do čista obmývala naše mysle zo svetských prekrútení reality. Potom, keď Boh cez svoje slovo ku nám hovorí, sme v správnom stave mysle, aby sme prijali, čo On hovorí.

Židom 4:12 **Lebo slovo Božie je živé a účinné a ostrejšie nad každý meč dvojsečný, a prenikajúce až do rozdelenia duše a ducha, kĺbov a špikov a spôsobilé posúdiť myšlienky a mysle srdca.**

Tieto slová popisujú, ako s nami Ježiš, ako Božie slovo, jedná. Prvým testom, či som naozaj počul hovoriť ku mne Boha, je porovnať to, čo bolo povedané, s napísaným Slovom. Prvými dvoma preverovacími otázkami musia byť: pridáva to k napísanému Božiemu slovu? Protirečí to tomu, čo už Boh povedal? Ak sa to nezhoduje s Písmom, nie je to od Neho.

Pavol napísal Galaťanom niekoľko ostrých slov. Galaťanom 1:8-9 **Ale aj keby sme vám my alebo anjel z neba zvestoval iné ako to, čo sme vám zvestovali, nech je prekliaty!** Vo verši 9 opakuje tú istú vec. Dvakrát v rozmedzí dvoch veršov. Keď prichádza na návštevu anjel, nemáme odhodiť Bibliu a bezvýhradne ich prijímať. Radšej by sme mali povedať: "posad sa, anjel, nechaj ma porovnať to, čo si povedal, s Písmom." Božie slovo je konečným slovom. Ak to, čo počujeme, nie je v línii s Božím slovom, nie je to Jeho slovo. Ide tu o viac ako o Svätého Ducha, my sa neopovažujeme chodiť v tomto svete inak, ako v Duchu. Bez Jeho ochrany sa môžeme stať skutočne čudnými; môžeme sa dopustiť závažného hriechu. Každý zmätený a amatérsky kresťan je v tomto stave kvôli ignorancii alebo podceňovaniu napísaného Božieho slova. Počúvať Boha nikdy neznamená vyhľadávanie mimo-biblických zjavení. Ak to, čo počujeme, je naozaj Boh, ktorý hovorí v našom srdci, bude to zahrnuté v

nejakom princípe, ktorý už je v Božom slove napísaný. On nám bude ukazovať biblický princíp, aby sme ho aplikovali do našich životov dnes. Ježiš bol zahĺbený v Písme; neustále ho citoval. V tomto, ako vo všetkých veciach, je On naším vzorom.

Takže hovorí Boh vôbec mimo svojho napísaného Slova? No, ak uvážiš, že sú krajiny, kde sú Biblie zakázané, odvážil by som sa povedať, že Boh má spôsoby, ako hovorí ku svojim ľuďom, ktorí sú na týchto temných miestach. Nemajú Bibliu. Ale nie je zaujímavé, že títo ľudia, ktorí počuli Boha najprv bez Písma, budú riskovať svoje fyzické životy, aby Bibliu získali? Boh im zjavuje seba cez svojho Ducha. V aktuálnej skúsenosti, keď počujeme Boha ku nám hovoriť, môže k nám hovoriť vnútorným hlasom alebo v tom, ako počujeme učiteľov alebo nám môže povedať niečo hlbšie alebo dokonca nesúvisiace s kázňou, ktorú počujeme, ale hoci k nám môže hovoriť cez okolnosti, kolektívne a individuálne, čokoľvek počujeme, čo pripisujeme Jemu, musí byť v harmónii s Jeho objektívnym a živým Slovom.

Božie spoločenstvo s nami je pokračujúce. V rámci tohto pokračovania sú momenty, keď nevieš, kam sa postaviť alebo kam sa obrátiť. Ako hovorí Izaiáš: "**Toto je tá cesta; choďte po nej, už či by ste sa obrátili napravo či naľavo.**" Choď ďalej, kráčaj po nej. On ti to hovorí. Toto je kresťanský chodník.

Kološanom 3:15 **A pokoj Boží nech víťazí vo vašich srdciach.**

Nakoniec, je tu potvrdenie Jeho pokoja. Kedykoľvek Boh hovorí, dokonca aj keď to, čo nám hovorí, je korektívne, vždy v tom bude Jeho pokoj. Boží pokoj pôsobí v našom srdci ako rozhodca. Takto vieme, že to, čo počujeme, je od Neho; sprevádza to pokoj. Môže prísť čas, keď sa ti otvorí nejaká príležitosť, ale ty nemáš dobrý pocit z toho, aby si sa jej chopil. Len sa zastav. Tvoj pokoj je narušený. Čakaj na Jeho pokoj, aby ti povedal, že pokračovať je OK; ak ho nedostaneš, nechod do toho. V chodení s Ním, v rozhodovaní, dopytuj sa na Jeho rozsudzujúci pokoj.

Nech Boží pokoj rozsudzuje tvoje srdce a myseľ, zatiaľ čo pokračuješ v učení, ako Ho počúvať. Nech ťa Boh požehná plnou známosťou toho, kým si v Kristovi.